

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 30. novembra 2011 *

Vo veci T-107/08,

Transnational Company „Kazchrome“ AO, so sídlom v Aktobe (Kazachstan),

ENRC Marketing AG, so sídlom v Klotene (Švajčiarsko),

v zastúpení: pôvodne L. Ruessmann a A. Willems, neskôr A. Willems a S. De Knop,
advokáti,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch a G. Wolf, advokáti, neskôr J.-P. Hix a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

* Jazyk konania: angličtina.

a

Európskej komisii, v zastúpení: H. van Vliet a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

žalovaným,

ktoré v konaní podporuje:

Euroalliages, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: J. Bourgeois, Y. van Gerven a N. McNelis, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je jednak návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1420/2007 zo 4. decembra 2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz silikomangánu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane a ukončuje sa konanie týkajúce sa dovozu silikomangánu s pôvodom na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 317, s. 5) v rozsahu, v akom sa týka dovozov silikomangánu vyrobeného spoločnosťou Transnational Company „Kazchrome“ AO, a jednak návrh na náhradu škody,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz (spravodajca), sudcovia I. Labucka a D. Gratsias,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. mája 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 24. júla 2006 spoločnosť Euroalliances predložila Komisii Európskych spoločenských súdov sťažnosť proti dovozom silikomangánu (ďalej len „SiMn“) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Kazachstane a na Ukrajine.
- 2 Dňa 6. septembra 2006 Komisia zverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania v súvislosti s dovozom SiMn s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Kazachstane a Ukrajine (Ú. v. C 214, s. 14).
- 3 Žalobkyne Transnational Company „Kazchrome“ AO (ďalej len „Kazchrome“) a ENRC Marketing AG (ďalej len „ENRC“) – z ktorých jedna je spoločnosťou založenou podľa kazašského práva zaoberajúcou sa predovšetkým výrobou ferosilikomangánu a druhá je spoločnosťou založenou podľa švajčiarskeho práva zaoberajúcou sa predajom a uvádzaním týchto výrobkov na trh, pričom obe sú členmi skupiny kontrolovanej Eurasian Natural Resources Corporation plc, – kritizovali listom zo

14. septembra 2006 začatie vyšetrovania predovšetkým z dôvodu, že sťažnosť podľa nich neobsahovala dostatočné dôkazy preukazujúce existenciu dumpingu v súvislosti so SiMn s pôvodom v Kazachstane ani dôkazy preukazujúce, že výrobnému odvetviu Spoločenstva bola spôsobená značná ujma.

- 4 Dňa 25. júla 2007 Komisia žalobkyniam oznámila svoje predbežné závery. Dotknutým stranám bola uložená lehota na predloženie vyjadrení k tomuto dokumentu, ktorá uplynula 8. augusta 2007. Žalobkyne predložili svoje vyjadrenia 14. augusta 2007.
- 5 Dňa 5. októbra 2007 Komisia vypracovala konečný informačný dokument. Dotknutým stranám uložila lehotu na predloženie vyjadrení k tomuto dokumentu, ktorá uplynula 15. októbra 2007. Žalobkyne predložili svoje vyjadrenia 15. októbra 2007.
- 6 Listom z 31. októbra 2007 Komisia zaslala žalobkyniam revidovaný konečný informačný dokument. Žalobkyniam bola stanovená lehota na predloženie vyjadrení, ktorá uplynula 12. novembra 2007 o 12.00 hod. Žalobkyne predložili svoje pôvodné vyjadrenia 7. novembra 2007. Dňa 12. novembra 2007 predložili svoje dodatočné vyjadrenia k revidovanému konečnému informačnému dokumentu.
- 7 Dňa 4. decembra 2007 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 1420/2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz silikomangánu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane a ukončuje sa konanie týkajúce sa dovozu silikomangánu s pôvodom na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 317, s. 5, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

8 V článku 1 ods. 1 napadnutého nariadenia sa stanovuje:

„Týmto sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz silikomangánu (vrátane ferrosilikomangánu), ktorý je zaradený pod kódy KN 7202 30 00 a ex 8111 00 11 (kód TARIC 8111 00 11 10), s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane.“

9 V súlade s druhým odsekom článku 1 napadnutého nariadenia je sadzba antidumpingového cla na dovoz z Kazachstanu uplatniteľná na čistú franko cenu na hranici Spoločenstva pred preclením 6,5 %.

10 Rozhodnutím Komisie 2007/789/ES zo 4. decembra 2007, ktorým sa pozastavuje konečné antidumpingové clo na dovoz silikomangánu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane uložené nariadením (ES) č. 1420/2007 (Ú. v. EÚ L 317, s. 79), bolo antidumpingové clo pozastavené na obdobie deviatich mesiacov.

11 Listom z 5. decembra 2007 odpovedala Komisia na vyjadrenia žalobkýň zo 7. a 12. novembra 2007.

12 Pozastavenie stanovené rozhodnutím 2007/789 bolo predĺžené do 6. septembra 2009 na základe nariadenia Rady (ES) č. 865/2008 z 27. augusta 2008, ktorým sa predlžuje pozastavenie konečného antidumpingového cla na dovoz silikomangánu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane uloženého nariadením (ES) č. 1420/2007.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. februára 2008 podali žalobkyne túto žalobu.
- 14 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. júna 2008 spoločnosť Euroalliances požiadala o povolenie na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu tvrdení Rady a Komisie.
- 15 Uznesením z 19. januára 2009 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa tento vstup do konania povolil v prípade návrhu na zrušenie a zamietol v prípade návrhu na náhradu škody.
- 16 Keďže sa zmenilo zloženie komôr Súdu prvého stupňa, sudca spravodajca bol pridele-
ný k tretej komore, ktorej bola z tohto dôvodu predmetná vec pridelená.
- 17 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvo-
rení ústnej časti konania. Vyjadrenia účastníkov konania a ich odpovede na otázky,
ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní z 18. mája 2011.
- 18 Žalobkyne v podstate navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté nariadenie, ktorým sa ukladá antidumpingové clo na dovoz
SiMn, ktorý žalobkyne vyrábajú, resp. predávajú,

- uložil Rade a Komisii povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili škodu vrátane úrokov za ujmu spôsobenú začatím vyšetrovania a prijatím napadnutého nariadenia,
- zaviazal Radu a Komisiu na náhradu trov konania.

¹⁹ Rada v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

²⁰ Komisia v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol tak návrh na zrušenie, ako aj návrh na náhradu škody ako neprípustné,
- subsidiárne zamietol oba návrhy ako nedôvodné,
- zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

21 Euroalliances v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol návrh na zrušenie,
- zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

22 Žalobkyne na pojednávaní v odpovedi na otázky Všeobecného súdu na jednej strane uviedli, že sa ich návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia týka len dovozu SiMn vyrábaného spoločnosťou Kazchrome, a na druhej strane uviedli, že návrh na náhradu škody smeroval výlučne proti Rade.

23 Okrem toho žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu tiež spresnili, že ich žiadosť o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Euroalliances treba chápať v tom zmysle, že pokiaľ sa táto žiadosť vzťahuje na návrh na náhradu škody, zahŕňa skutkové okolností tohto návrhu a nie právnu argumentáciu.

Právny stav

O návrhu na zrušenie

24 Komisia spochybňuje prípustnosť návrhu na zrušenie v rozsahu, v akom smeruje proti nej, a to z dôvodu, že napadnuté nariadenie prijala Rada.

- 25 Žalobkyne v tejto súvislosti neuviedli žiadne tvrdenia.
- 26 Treba konštatovať, že návrh na zrušenie napadnutého nariadenia je v rozsahu, v akom smeruje proti Komisii, neprípustný, pretože predmetné nariadenie prijala výlučne Rada. Podľa ustálenej judikatúry je totiž úloha Komisie v antidumpingových konaniach začlenená do rozhodovacieho procesu Rady. Komisia je poverená viesť vyšetrovanie a na základe neho rozhodnúť, či konanie ukončí, alebo bude v konaní pokračovať prijatím predbežných opatrení a Rade navrhne prijatie konečných opatrení, akým je aj napadnuté nariadenie. Rozhodovacia právomoc však prináleží Rade, ktorá môže v prípade nesúhlasu s Komisiou upustiť od prijatia akéhokoľvek rozhodnutia, alebo naopak, môže na základe jej návrhov prijať rozhodnutie (pozri uznesenie Súdneho dvora z 11. novembra 1987, *Nashua a i./Rada a Komisia*, 150/87, Zb. s. 4421, body 6 a 7 a tam citovanú judikatúru).
- 27 Na podporu svojho návrhu žalobkyne uvádzajú dvanásť dôvodov alebo skupín dôvodov.
- 28 V prvom rade treba preskúmať štvrtú skupinu dôvodov týkajúcu sa porovnaní normálnej hodnoty a vývoznjej ceny a tiež piatu skupinu dôvodov týkajúcu sa podhodnotenia cien.
- O štvrtej skupine dôvodov týkajúcej sa porovnaní vývoznjej ceny s normálnou hodnotou
- 29 Žalobkyne predovšetkým uviedli, že Rada nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia a porušila článok 2 ods. 10 písm. i) [teraz článok 2 ods. 10 písm. i) nariadenia č. 1225/2009] nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred

dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) [nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, korigendum Ú. v. EÚ L 7, 2010, s. 22)] tým, že upravila vývozné ceny spoločnosti Kazchrome smerom nadol o údajné provízie spoločnosti ENRC s odôvodnením, že táto spoločnosť mala mať funkcie porovnateľné s funkciami sprostredkovateľa, ktorý vykonáva prácu za províziu.

30 Rada tvrdí, že odôvodnenie uvedené v napadnutom nariadení bolo dostatočné najmä s ohľadom na skutočnosti a výmenu stanovísk medzi Komisiou a žalobkyňami v priebehu antidumpingového konania, ktoré nepreukazujú, že sa Rada dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď vykonala spochybňované úpravy, a že teda porušila článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia v ňom byť jasne a jednoznačne uvedené úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatia opatrenia a aby mohol príslušný súd vykonať preskúmanie. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázku, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253 ES, treba posúdiť nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj všetky právne pravidlá upravujúce príslušnú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 30. septembra 2003, Eurocoton a i./Rada, C-76/01 P, Zb. s. I-10091, bod 88 a tam citovanú judikatúru).

32 Článok 2 ods. 10 základného nariadenia stanovuje:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. ...

V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

...

i) Provízie

Vykoná sa úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju.

Pojem ‚provízia‘ znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

...“

- 33 V tejto veci z odôvodnenia č. 67 napadnutého nariadenia vyplýva, že Kazchrome uskutočňoval vývoz príslušného výrobku do Spoločenstva prostredníctvom ENRC, ktorá bola prepojenou obchodnou spoločnosťou so sídlom v tretej krajine, a vývozná cena sa určila na základe ceny ďalšieho predaja spoločnosti ENRC prvému nezávislému zákazníkovi v Spoločenstve.
- 34 V odôvodneniach č. 73 až 75 napadnutého nariadenia Rada uviedla, že s cieľom uskutočniť spravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou treba upraviť vývoznú cenu, ako je uvedené v odôvodnení č. 67, predovšetkým o provízie. V tejto súvislosti potvrdila, že pri realizácii predaja spoločnosťou Kazchrome smerujúceho do Spoločenstva plnila spoločnosť ENRC funkcie podobné funkciám sprostredkovateľa, ktorý pracuje za províziu, a že spoločnosť ENRC nebola súčasťou domáceho kanálu predaja spoločnosti Kazchrome.
- 35 V odpovedi na otázku Všeobecného súdu Rada na pojednávaní potvrdila, že ako vyplýva zo znenia odôvodnenia č. 74 napadnutého nariadenia, v ňom uvedený odkaz na skutočnosť, že spoločnosť ENRC nebola súčasťou domáceho kanálu predaja spoločnosti Kazchrome, mal slúžiť len na uvedenie dôvodu, na základe ktorého dospela k záveru, že existoval rozdiel medzi domácim predajom a predajom na vývoz, ktorý odôvodňoval úpravu, a nie na odôvodnenie kvalifikácie vzťahov medzi žalobkyňami ako vzťahov podobných tým, ktoré existujú medzi komitentom a komisionárom, a teda k odôvodneniu existencie „provízií“ zahrnutých do vývoznnej ceny. Táto skutočnosť sa teda týkala vplyvu faktora, na základe ktorého bola úprava vykonaná, na porovnateľnosť cien a nie jeho existencie ako takej.
- 36 Z uvedených dôvodov treba zdôrazniť, že záver napadnutého nariadenia, v zmysle ktorého mala spoločnosť ENRC funkcie podobné funkciám sprostredkovateľa, ktorý pracuje za províziu, sa zakladá na dvoch skutočnostiach uvedených v odôvodnení č. 74 napadnutého nariadenia: na skutočnosti, že žalobkyne boli samostatnými právnymi subjektmi, a skutočnosti, že pracovali na základe vzťahu kupujúci/predávajúci.

- 37 Okrem toho z napadnutého nariadenia, ako aj zo spresnenia, ktoré Rada uviedla pred Všeobecným súdom, vyplýva, že Rada vo svojom odôvodnení chcela poukázať na tú skutočnosť, že žalobkyne udržiavali obchodný vzťah založený na bežných podmienkach hospodárskej súťaže a že z tohto dôvodu nebolo možné spoločnosť ENRC považovať za interné obchodné oddelenie.
- 38 Treba však konštatovať, že obmedzením sa na uvedenie týchto dvoch skutočností znenie nariadenia neumožňuje pochopiť skutkové a právne úvahy, na ktorých sa zakladal záver, ku ktorému Rada dospela.
- 39 Ak je totiž na jednej strane zjavné, že žalobkyne sú samostatnými právnymi subjektmi, a teda že spoločnosť ENRC nie je interným obchodným oddelením, toto tvrdenie nepostačuje na odôvodnenie záveru, podľa ktorého funkcie spoločnosti ENRC neboli funkciami interného obchodného oddelenia, ale funkciami sprostredkovateľa, ktorý pracuje za províziu.
- 40 Na druhej strane jednoduché tvrdenie, že žalobkyne „fungovali na základe vzťahu kupujúci/predávajúci“, neumožňuje pochopiť dôvody, na základe ktorých Rada dospela napriek dôkazom predloženým žalobkýňami k záveru, že obchodný vzťah medzi nimi je založený na bežných podmienkach hospodárskej súťaže a že z uvedených dôvodov funkcie spoločnosti ENRC neboli funkciami interného obchodného oddelenia, ale funkciami sprostredkovateľa, ktorý pracuje za províziu. Treba totiž zdôrazniť, že žalobkyne počas celého vyšetrovania predkladali dôkazy, ktoré preukazovali, že spoločnosť ENRC nemožno považovať za prepojeného predávajúceho, ale za interné obchodné oddelenie Kazchrome.
- 41 Navyše, hoci Rada správne uvádza, že otázka, či odôvodnenie napadnutého rozhodnutia skutočne zodpovedá požiadavkám stanoveným v článku 253 ES, sa musí posúdiť nielen s ohľadom na jeho znenie (pozri bod 31 vyššie), ale aj s ohľadom na komunikáciu, ktorá sa v priebehu antidumpingového konania uskutočnila medzi Komisiou

a žalobkyňami, nemožno na základe tohto tvrdenia konštatovať, že povinnosť odôvodnenia bola v tejto veci splnená.

- 42 Treba totiž zdôrazniť, že Rada neposkytla ani vo svojich písomných vyjadreniach, ani na pojednávaní spresnenia týkajúce sa spisových materiálov, v ktorých sa nachádzali relevantné komunikácie. Okrem toho sa dodatočné spresnenia týkajúce sa dôvodov, na základe ktorých Komisia Rade navrhla, aby vychádzala z toho, že žalobkyne udržiavali vzťah kupujúceho/predávajúceho, neuvádzajú ani v konečnom informačnom dokumente z 5. októbra 2007 (odôvodnenie č. 72), ani v revidovanom konečnom informačnom dokumente z 31. októbra 2007 (odôvodnenie č. 74). Obidva tieto dokumenty majú v podstate rovnaké znenie ako napadnuté nariadenie a neposkytujú rozsiahlejšie spresnenie. Dodatočné informácie sa neuvádzajú ani v dokumentoch, ktoré sa týkajú osobitne žalobkyní a ktoré boli odoslané súčasne s vyššie uvedenými dokumentmi alebo neskôr, ako je list Komisie z 5. decembra 2007, ktorý bol odoslaný ako odpoveď na reakcie žalobkyní na revidovaný konečný informačný dokument.
- 43 Treba teda konštatovať, že posúdenie Rady, v zmysle ktorého pri realizácii predaja spoločnosťou Kazchrome smerujúceho do Spoločenstva plní spoločnosť ENRC funkcie podobné funkciám sprostredkovateľa, ktorý pracuje za províziu, je nedostatočne odôvodnené.
- 44 Iné tvrdenia prednesené Radou v priebehu konania tento záver nemôžu zmeniť.
- 45 Rada tvrdí, že správnosť jej posúdenia vyplýva jednak z údajného vysokého stupňa formalizmu kúpno-predajnej zmluvy medzi žalobkyňami [*dôverné*]¹, a jednak z určitých skutočností, ktoré žalobkyne uviedli vo svojej žalobe, aby preukázali, že spoločnosť ENRC nekonala ako sprostredkovateľ, ktorý pracuje za províziu. Taktiež sa

1 — Skryté dôverné údaje.

domnieva, že funkcie spoločnosti ENRC nemožno považovať za doplňujúce funkcie vo vzťahu k funkciám Kazchrome [*dôverné*] a že štruktúra skupiny, do ktorej žalobkyne patria, potvrdzuje, že vzťah, ktorý medzi nimi existuje, nemožno považovať za vzťah medzi mandantom a mandatárom, ktorí pracujú za províziu. Rada však zastáva názor, že skutočnosť, že zmluva upravujúca zmluvné vzťahy medzi žalobkyňami bola z jej pohľadu obzvlášť formalistická, bola zjavná a nebolo potrebné ju výslovne uviesť.

- ⁴⁶ Aj v prípade, ak by sa pripustilo, že údajný vysoký stupeň formalizmu zmluvy bol zjavný, treba zdôrazniť, že žalobkyne v priebehu antidumpingového konania uviedli celú škálu skutočností týkajúcich sa vzťahu medzi nimi a funkcií spoločnosti ENRC, ktoré podľa žalobkyní preukazovali, že posledná uvedená spoločnosť mala funkcie vlastné internému obchodnému oddeleniu výrobcu. Treba pritom konštatovať, že žalobkyne ani Všeobecný súd nemajú možnosť z ustanovení napadnutého nariadenia a dokumentov nachádzajúcich sa v spise pochopiť, že sa posúdenie, podľa ktorého udržiavali žalobkyne vzťah kupujúceho/predávajúceho založený na bežných podmienok hospodárskej súťaže, zakladá na údajnom formalizme zmluvy medzi nimi ani *a fortiori*, z akých dôvodov tento formalizmus bez ohľadu na ostatné uvedené okolnosti sám osebe odôvodňoval napadnuté posúdenie. Treba tak predovšetkým poznamenať, že v reakcii na odkaz na zmluvu, ktorý Rada uskutočnila v rámci vyjadrenia k žalobe, žalobkyne v replike uviedli, že tento prípadný formalizmus zodpovedá vonkajším obmedzeniam, ktoré nijako nesúvisia s povahou vzťahu medzi žalobkyňami.

- ⁴⁷ Za týchto okolností odkaz Rady na formalizmus zmluvy medzi žalobkyňami treba považovať za nové odôvodnenie uvedené v štádiu konania o spornej žalobe, ktoré nemôže napraviť vyššie zistený nedostatok odôvodnenia.

- 48 Uvedené platí obdobne aj v prípade poukázania Rady na ostatné skutočnosti uvedené žalobkyňami v ich žalobe, ktoré podľa Rady potvrdzujú správnosť jej posúdenia (pozri bod 45 vyššie), ale neboli uvedené ani v napadnutom nariadení, ani v písomnostiach Komisie v priebehu správneho konania. Okrem toho Rada neuvádza žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné konštatovať, že žalobkyne museli nevyhnutne vedieť, že Radu k prijatiu jej stanoviska viedli tieto skutočnosti.
- 49 Z uvedených dôvodov treba prijať výhradu vychádzajúcu z nedostatku odôvodnenia vznesenú žalobkyňami v rámci štvrtej skupiny ich žalobných dôvodov.

O piatej skupine dôvodov týkajúcich sa výpočtu podhodnotenia ceny

- 50 Napadnuté nariadenie stanovilo, že pokiaľ ide o výrobky pochádzajúce z Kazachstanu, existovalo cenové podhodnotenie celkovo o 4,5 % na základe váženého priemeru, to znamená, že ceny, za ktoré sa výrobky predávali v Spoločenstve, boli o 4,5 % nižšie než ceny výrobného odvetvia Spoločenstva (odôvodnenie č. 104).
- 51 V zmysle napadnutého nariadenia bolo rozpätie podhodnotenia ceny vypočítané pre všetky krajiny na základe porovnania „cien zo závodu“ výrobného odvetvia Spoločenstva s cenami dovážaného tovaru v okamihu, keď fyzicky vstúpi na územie Spoločenstva, riadne upravenými o náklady na vykládku a colné odbavenie (odôvodnenie č. 105).

- 52 Niektoré výrobky žalobkyní boli prepravené vlakmi z Kazachstanu do prístavov v Klaipėde (Litva) alebo Kaliningrade (Rusko), prešli Litvou v colnom režime „vonkajšieho tranzitu“ predtým, ako boli naložené a prepravené cez medzinárodné vody do cieľového prístavu, obvykle Rotterdamu (Holandsko). Z uvedeného vyplýva, že podľa metodiky uvedenej v bode 51 vyššie boli ceny týchto výrobkov žalobkyní na účely porovnania s cenami výrobného odvetvia Spoločenstva vypočítané tak, že sa od vývozných cen „franko prístavu určenia“ odpočítali náklady zodpovedajúce preprave medzi bodom na štátnej hranici Bieloruska a Litvy, cez ktorý výrobky vstúpili na územie posledného uvedeného štátu a cieľovým prístavom.
- 53 Žalobkyne tvrdia, že výpočtom rozpätia podhodnotenia na základe cien ich výrobkov v okamihu ich prvého vstupu na územie Spoločenstva pozemnou cestou, teda keď už boli colne odbavené, porušila Rada predovšetkým článok 3 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009) a dopustila sa zjavného nesprávneho posúdenia. Žalobkyne zdôrazňujú, že článok 3 ods. 2 základného nariadenia vyžaduje objektívne preskúmanie vplyvu dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Spoločenstva, a zastávajú názor, že Rada porušila toto ustanovenie, pretože vykonaná úprava bola zjavne nespravodlivá a diskriminačná.
- 54 Rada uvádza, že základné nariadenie podrobne nestanovuje, ako sa má vykonať analýza podhodnotenia ceny, a tvrdí, že v tejto súvislosti disponuje širokou mierou voľnej úvahy. Rada sa domnieva, že metóda použitá pri výpočte dovoznej ceny na účely výpočtu podhodnotenia ceny nie je zjavne nespravodlivá a diskriminačná a je naopak v súlade s článkom 3 ods. 2 základného nariadenia.
- 55 Treba poznamenať, ako vyplýva z tvrdení účastníkov konania, že najpresnejším spôsobom výpočtu podhodnotenia ceny by bolo porovnanie dovoznej ceny s cenami výrobkov výrobného odvetvia Spoločenstva zahrnutím všetkých nákladov vynaložených až po dodanie zákazníkovi. Keďže sa tento postup nemohol uplatniť pre veľké

množstvo výpočtov, ktoré vyžaduje, účastníci konania sa zhodli, že spravodlivé porovnanie by bolo možné vykonať na základe porovnania „cien zo závodu“ bez nákladov prepravy výrobkov výrobného odvetvia Spoločenstva s cenami dovozov vrátane časti uvedených nákladov, aby sa zohľadnila skutočnosť, že dovozy za „cenu zo závodu“ nepredstavujú konkurenciu pre výrobky na území Spoločenstva a že pre dodanie týchto výrobkov zákazníčkovi na území Spoločenstva musia byť prepravené na dlhšiu vzdialenosť.

- 56 Účastníci sa však nezhodujú v otázke, či je referenčným bodom, od ktorého sa už nemajú náklady na prepravu dovozu zahrnúť do ceny dovozu s cieľom zabezpečiť spravodlivý charakter porovnania s výrobkami výrobného odvetvia Spoločenstva, bod colného odbavenia, ako sa domnievajú žalobkyne, alebo miesto, cez ktoré dovozy vstúpia po prvýkrát na územie Spoločenstva pozemnou cestou, ako sa domnieva Rada.
- 57 Treba však podotknúť, že na účely prejednávanej veci nie je potrebné zaujať stanovisko k tomu, aký referenčný bod by bol vo všeobecnosti najvhodnejší, ale stačí preskúmať, či za okolností v prejednávanej veci bol výber uskutočnený Radou zjavne neprimeraný.
- 58 V prvom rade treba zdôrazniť, že článok 1 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že „antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Spoločenstve spôsobuje ujmu“. Toto ustanovenie vychádzajúce z článku 1 s názvom „Zásady“ stanovuje základné pravidlo na uloženie antidumpingového cla, podľa ktorého nestačí, že ide o dumpingový výrobok, ale vyžaduje sa, aby jeho prepustenie do voľného obehu spôsobilo ujmu. Na účely vymedzenia existencie ujmy článok 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že treba vykonať objektívne preskúmanie vplyvu dovozov na významné

zníženie cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Spoločenstva a že na tento účel treba skúmať, či prostredníctvom dumpingových dovozov došlo k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo.

- ⁵⁹ Z uvedeného vyplýva, že najmä s ohľadom na možnosť škody spôsobenej antidumpingovými dovozmi treba preskúmať otázku, či sa Rada stanovením referenčného bodu, na základe ktorého sa v tomto prípade mala vypočítať cena výrobkov žalobkyní pred jej porovnaním s cenami výrobného odvetvia Spoločenstva, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Sama Rada napokon uznáva, že existuje vzťah medzi podhodnotením cien a príčinnou súvislosťou, keď uvádza, že „výpočet podhodnotenia cien má osobitný význam v rámci preskúmania cien dovozov na účely posúdenia príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a zistenou ujmov“ a že dotknutá skupina dôvodov „sa týka technického aspektu, ktorý je relevantný pre stanovenie ujmy a príčinnej súvislosti“.

- ⁶⁰ Žalobkyne sa domnievajú, že ceny dovozov mali byť vypočítané na základe vývozných cien „franko prístavu určenia“, čiže v prístave colného odbavenia, a nie v bode fyzického vstupu na územie Spoločenstva. Predovšetkým tvrdia, že výber posledného uvedeného bodu je nespravodlivý, pretože vedie k tomu, že tovary, za ktoré zákazník zaplatí rovnakú cenu a sú mu dodané na rovnakom mieste, môžu, ale nemusia spôsobiť ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva v závislosti od toho, či trasa ich prepravy, ktorá vedie až do prístavu ich colného odbavenia, zahŕňa alebo nezahŕňa prvý prechod územím Spoločenstva, a to aj vtedy, ak sa táto preprava uskutočňuje v colnom režime „vonkajšieho tranzitu“ a nezahŕňa dovoz tovarov.

- 61 Rada odpovedá, že dovozy vstupujú na trh Spoločenstva v momente, keď prvýkrát vstúpia na územie Spoločenstva, zatiaľ čo výrobky výrobného odvetvia Spoločenstva vstupujú na trh momentom opustenia závodu, a teda tieto dve miesta možno považovať za miesta, kde si výrobky priamo navzájom konkurujú, čo umožňuje zároveň spravodlivé porovnanie.
- 62 Treba poznamenať, ako sa domnievajú žalobkyne, že ceny použité Radou neodrážajú ceny dohodnuté so zákazníkmi v Spoločenstve, teda vo všeobecnosti cenu npp (náklady, poistenie a prepravné) v prístave colného odbavenia, a sú len hodnotou vytvorenou Radou. Hoci je pravda, že celé antidumpingové konanie si vyžaduje zložité výpočty a často sa v ňom zohľadňujú umelo vytvorené hodnoty, nič to nemení na skutočnosti, že pokiaľ bola hodnota použitá Radou na účely preskúmania podhodnotenia vypočítaná v priebehu vyšetrovania na základe informácií poskytnutých žalobkyňami, nemohla byť zohľadnená v rozhodnutí zákazníkov o tom, či by nakúpili vo výrobnom odvetví Spoločenstva alebo u žalobkyní. Táto hodnota nemohla byť stanovená ani na základe odhadu uvedených zákazníkov, pretože neexistuje žiadna skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné dospieť k záveru, že by títo zákazníci poznali presnú trasu prepravy tovarov pred ich vstupom do bodu colného odbavenia, a že teda vedeli, že výrobky boli už časť svojej trasy prepravované cez územie Spoločenstva. Rada tak v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní pripustila, že nevedela, či zákazníci poznali trasu prepravy tovarov, ale že ich táto trasa v podstate nezaujímalá, keďže jedinou skutočnosťou, ktorá bola pre nich dôležitá, bola konečná cena výrobkov v okamihu vstupu do ich závodu.
- 63 Z uvedeného vyplýva, že ceny dohodnuté medzi žalobkyňami a zákazníkmi, a nie ceny v prechodnom štádiu prepravy, hoci na území Spoločenstva, sú cenami, ktoré môžu byť určujúce pre rozhodnutie zákazníkov nadobudnúť výrobky žalobkyní, a nie výrobky výrobného odvetvia Spoločenstva. Ako sa totiž Rada domnieva, aj keď zákazníkovi zaujíma konečná cena výrobku v momente dodania do ich závodu, faktom ostáva, ako uviedli žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní, že

zákazníci sú dostatočne oboznámení s nákladmi prepravy z prístavu colného odbavenia až do ich závodu, a teda si môžu ľahko vypočítať konečnú cenu na základe ceny npp v prístave, ktorú si s nimi dohodli.

⁶⁴ Z uvedeného tiež vyplýva, ako tvrdia žalobkyne, že všetky výrobky, ktoré žalobkyne alebo iní výrobcovia z tretích vyvážajúcich krajín predali zákazníkom Spoločenstva, by spôsobili rovnakú ujmu bez ohľadu na trasu ich prepravy, ak by boli zákazníkom predané za rovnakú alebo veľmi podobnú cenu na tom istom území.

⁶⁵ Okrem toho treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o tovary žalobkýň alebo iných dovozcov, ktoré na územie Spoločenstva vstúpili cez prístav colného odbavenia, Rada dospela k záveru, že náklady na prepravu medzi prístavmi a zariadeniami zákazníkov boli rovnocenné s nákladmi na prepravu medzi závodom výrobcu na území Spoločenstva a týmito zariadeniami. Rada však nepreukázala, že dodatočný odpočet významnej časti nákladov na dopravu pred vstupom do prístavu colného odbavenia bol nevyhnutný pre zabezpečenie spravodlivého porovnania, teda aby sa do ceny dovozov nezapočítali náklady nezahrnuté do ceny výrobného odvetvia Spoločenstva, keď tovary boli prepravené niekoľko sto kilometrov cez územie Litvy ako vonkajší tranzit pred ich naložením a prepravením medzinárodnými vodami.

⁶⁶ Toto posúdenie možno ilustrovať na základe príkladu navrhnutého Radou v duplike. Rada sa v podstate pýta, z akého dôvodu by ceny časti výrobkov žalobkýň nemali byť vypočítané s ohľadom na ich prechod hranicou medzi Litvou a Bieloruskom, zatiaľ čo výrobky poľských výrobcov musia byť rovnako prepravené z ich závodov v Poľsku. Keďže náklady zo závodu v Poľsku boli posúdené ako rovnocenné s nákladmi z prístavu v Rotterdame pre dovozy, ktoré boli uskutočnené priamo a boli colne odbavené

v uvedenom bode, nebolo preukázané, že by odpočítanie nákladov na prepravu tovarov medzi hranicou Litvy a Bieloruska a prístavom v Rotterdame v prejednávanej veci bolo nevyhnutné na zaručenie spravodlivého porovnania cien tovarov žalobkýň s cenami tovarov poľských výrobcov.

⁶⁷ Za týchto okolností treba vysloviť záver, že Rada sa v tejto veci dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že objektívne porovnanie cien dovozov a cien výrobného odvetvia Spoločenstva v prejednávanej veci vyžaduje, aby referenčným bodom na stanovenie cien dovozov bola hranica Bieloruska a Litvy pre výrobky žalobkýň, ktoré boli prepravené cez prístavy v Klaipede a Kaliningrade.

⁶⁸ Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie Rady, že ak by sa prístav colného odbavenia považoval za referenčný bod na určenie ceny dovozov, došlo by k narušeniu systému, pretože vývozcovia by boli podnietení k tomu, aby sa so svojimi zákazníkmi dohodli na colnom odbavení čo najbližšie k ich závodom, treba uviesť, že záver vyplývajúci z vyššie uvedeného preskúmania sa týka iba tejto veci a že Komisia a Rada mali v rámci svojej voľnej úvahy zohľadniť všetky relevantné skutočnosti v konkrétnom prípade vrátane dôkazov, na základe ktorých možno dospieť k záveru, že na rozdiel od tejto veci má výber spôsobu prepravy a miest colného odbavenia za cieľ skresliť porovnanie cien dovozov a výrobkov Spoločenstva.

⁶⁹ Z uvedených dôvodov treba prijať výhradu vychádzajúcu zo zjavne nesprávneho posúdenia vznesenú žalobkýňami v rámci piatej skupiny ich žalobných dôvodov.

- 70 Treba poznamenať, že bez úpravy uplatnenej na vývoznú cenu Kazchrome v zmysle odôvodnenia č. 67 napadnutého nariadenia by výrobky žalobkyní neboli považované za dumpingové výrobky, alebo by minimálne rozpätie stanoveného dumpingu bolo menšie ako rozpätie stanovené v napadnutom nariadení, ktoré slúžilo na účely stanovenia antidumpingového cla (odôvodnenie č. 170). Okrem toho zo spisu vyplýva, že výpočet vývozných cien výrobkov žalobkyní určených pre Spoločenstvo pri ich prechode cez hranicu Bieloruska a Litvy viedol k podhodnoteniu cien voči cenám výrobného odvetvia Spoločenstva, čo viedlo k záveru, že dumpingový dovoz výrobkov žalobkyní spôsobil materiálnu škodu výrobnému odvetviu Spoločenstva (odôvodnenie č. 145 napadnutého nariadenia). Z uvedeného vyplýva, že obidve výhrady, ktorým Všeobecný súd vyhovel, sa týkajú posúdení, ktoré predstavujú základ potrebný na stanovenie antidumpingového cla na dovozy SiMn vyrobeného spoločnosťou Kazchrome.
- 71 S ohľadom na vyššie uvedené treba napadnuté nariadenie zrušiť v rozsahu, v akom sa týka dovozu SiMn vyrobeného spoločnosťou Kazchrome, bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k ďalším žalobným dôvodom a tvrdeniam vzneseným žalobkyňami.

O návrhu na náhradu škody

- 72 Týmto návrhom sa žalobkyne domáhajú poskytnutia náhrady troch druhov škody, ktoré tvorí ušlý zisk, náklady vynaložené na účely konania a straty na kurzoch akcií ich materskej spoločnosti k 7. decembru 2007.
- 73 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za protiprávne konanie jeho orgánov je podmienený súčasným splnením niekoľkých

podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného orgánu, existenciou skutočnej škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a údajnou škodou (rozsudky Súdneho dvora z 29. septembra 1982, *Oleifici Mediterranei/EHS*, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16, a Súdu prvého stupňa zo 16. júla 1998, *Bergaderm a Goupil/Komisia*, T-199/96, Zb. s. II-2805, bod 48). Pokiaľ nie je jedna z podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva splnená, žaloba o náhradu škody sa musí zamietnuť, a to bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, *Förde-Reederei/Rada a Komisia*, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37 a tam citované judikatúry).

- 74 V prejednávanej veci treba najprv preskúmať podmienku príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a údajnou škodou.
- 75 Po prvé, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi ušlým ziskom a uvedeným protiprávnym konaním, žalobkyne sa domnievajú, že ak by nedošlo k nezákonnému konaniu Komisie, ktoré spočívalo v začatí konania proti Kazachstanu, vedení konania a navrhnutí opatrení, ani k prijatiu nezákonného napadnutého nariadenia Rady, boli by dosiahli omnoho vyššie zisky ako tie, ktoré v skutočnosti dosiahli na trhu Spoločenstva. Žalobkyne sa v tejto súvislosti domnievajú, že predaje spoločnosti ENRC na území Spoločenstva vykazovali od začatia antidumpingového konania až do podania žaloby značný pokles celkovej hodnoty [*dôverné*].
- 76 Treba konštatovať, že jednoduchý odkaz na zníženie objemu predajov nemôže postačovať na preukázanie príčinnej súvislosti, ako ju vyžaduje judikatúra pre založenie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva. Treba konštatovať, že zo spisu vyplýva, že objemy dovozov a predajov výrobného odvetvia Spoločenstva sa z roka na rok značne menia. Predovšetkým, zatiaľ čo žalobkyne namietajú, že rozdiel medzi objmom predajov v roku 2006 a v roku 2007 je dostatočným dôkazom o príčinnej súvislosti, z ich tvrdení, ktoré uviedli vo svojom návrhu na zrušenie, najmä zo žalobného

dôvodu týkajúceho sa kumulácie ich dovozov s dovozmi Čínskej ľudovej republiky, vyplýva, že ich vývozy do Spoločenstva v roku 2004 [*dôverné*] boli nižšie ako vývozy v roku 2007 [*dôverné*] napriek tomu, že v tom čase voči nim neprebiehala žiadne vyšetrovanie. Okrem toho porovnanie údajov o vývoze za rok 2006 [*dôverné*] s údajmi za rok 2007 [*dôverné*] a údajmi o vývoze za roky 2002 a 2003 [*dôverné*] s údajmi za rok 2004 [*dôverné*] preukazuje, že výrazný pokles dovozov pochádzajúcich z Kazachstanu nie je dôsledkom spôsobeným výlučne začatím antidumpingového konania alebo uloženia antidumpingového cla.

- 77 Porovnanie objemov predajov uvedených v napadnutom nariadení pre ostatné krajiny potvrdzuje premenlivosť týchto objemov počas rokov na predmetnom trhu. Tabuľka uvedená v odôvodnení č. 137 napadnutého nariadenia, ktorá sa týka dovozov na územie Spoločenstva pochádzajúcich z Južnej Afriky, uvádza nárast o 70 % v roku 2003 (81 330 ton) oproti roku 2002 (47 808 ton), po ktorom nasledoval pokles o 27,76 % v roku 2004 (58 753 ton) oproti roku 2003. Tabuľka uvedená v odôvodnení č. 138 napadnutého nariadenia, ktorá sa týka dovozov na územie Spoločenstva pochádzajúcich z tretích krajín, akými je Nórsko, India, Južná Afrika a krajiny dotknuté vyšetrovaním, uvádza nárast o 28 % v roku 2003 (108 539 ton) oproti roku 2002 (84 904 ton), po ktorom nasledoval ďalší nárast o 15,05 % v roku 2004 (124 872 ton) oproti roku 2003, zatiaľ čo porovnanie obrátov za roky 2004 a 2005 (63 178 ton) preukazuje pokles o 49,41 %.

- 78 Po druhé, čo sa týka príčinnej súvislosti medzi nákladmi vynaloženými na účely ich účasti v správnom konaní a namietaným nezákonným konaním, žalobkyne sa domnievajú, že ak by Komisia nezákonne nezačala vo vzťahu ku Kazachstanu vyšetrovanie, neboli by vynaložili tieto náklady, a ak by Komisia už po začatí vyšetrovania svojím konaním závažne a zjavne neprekročila svoju voľnú úvahu, resp. zneužila svoju právomoc, ich spolupráca a s ňou spojené výdavky by zabránili uloženiu antidumpingového cla.

- 79 V prvom rade treba poznamenať, ako sa domnieva Rada, že náklady vynaložené na účely správneho konania môžu vyplývať nanajvýš zo začatia vyšetrovania a jeho priebehu a nie z prijatia samotného napadnutého nariadenia.
- 80 V druhom rade treba zdôrazniť, že v súlade s judikatúrou musí škoda vyplývať priamo z namietanej protiprávnosti, a nie z voľby žalobcu, akým spôsobom bude reagovať na údajný protiprávny akt. Preto sa dospelo k záveru, že obyčajná skutočnosť, že protiprávne konanie je nevyhnutnou podmienkou (*conditio sine qua non*) na vznik škody v tom zmysle, že v prípade neexistencie takéhoto konania by škoda nevznikla, nepostačuje na vznik príčinnej súvislosti (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2007, *Atlantic Container Line a i./Komisia*, T-113/04, neuverejnené v Zbierke, body 31 až 40).
- 81 Účasť výrobcov vývozcov (ani akéhokoľvek iného dotknutého účastníka konania) sa v antidumpingovom konaní nevyžaduje (uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. marca 1996, *Dysan Magnetics a Review Magnetics/Komisia*, T-134/95, Zb. s. II-181, bod 27) a tieto osoby môžu slobodne posúdiť možnosť a záujem na svojej účasti, ako aj intenzitu svojej účasti a náklady vynaložené na tento účel. Okrem toho si môžu predovšetkým slobodne vybrať, či sa zúčastnia len tým, že svojich zamestnancov požiadajú, aby zhromaždili relevantné údaje, a nechajú sa zastupovať prostredníctvom zamestnancov svojho právneho oddelenia, alebo využijú služby advokátskej kancelárie.
- 82 V každom prípade, ako tvrdí Rada, uplatňované náklady zodpovedajúce práci zamestnancov žalobkyní nemožno posúdiť ako výdavky, ktoré sú v priamej súvislosti s vyšetrovaním, pretože mzda ich zamestnancov sa musela vyplácať nezávisle od existencie prebiehajúceho antidumpingového konania. Okrem toho žalobkyne ani netvrdia, že

osoby, ktoré sa zúčastnili na konaní, boli prijaté na tento účel alebo že by pre nedostatok dodatočnej práce po skončení vyšetrovania boli prepustené.

⁸³ Čo sa týka odmiern advokátov, stačí uviesť, že žalobkyne sa obmedzujú na uplatňovanie týchto nákladov bez toho, aby sa snažili preukázať, že boli nevyhnutné, a že nevypĺyvali z ich výberu spôsobu reakcie na začatie vyšetrovania.

⁸⁴ Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že žalobkyne nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným konaním, ktoré namietajú, a dvoma prvými druhmi ujmy, ktorých sa dovolávajú. Návrh na náhradu škody musí byť preto odmietnutý v rozsahu, v akom sa týka údajných škôd, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať existenciu dostatočne závažného porušenia alebo spôsobenie údajnej ujmy.

⁸⁵ Po tretie, pokiaľ ide o ujmu, ktorú tvoria straty spôsobené poklesom kurzu akcií materskej spoločnosti žalobkyní k 7. decembru 2007, treba konštatovať, že sa táto ujma vôbec neuvádza v rámci ich tvrdení týkajúcich sa príčinnej súvislosti. Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa podľa jeho článku 53 prvého odseku a podľa článku 44 ods. 1 písm. c) a d) rokovacieho poriadku uplatňuje na konanie na Súde prvého stupňa, musí každá žaloba obsahovať najmä uvedenie predmetu konania, návrhy a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Tieto náležitosti musia byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnili žalovanému pripraviť svoju obranu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších informácií (uznesenia Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1993, *De Hoe/Komisija*, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20; z 21. mája 1999, *Asia Motor Francúzsko a i./Komisia*, T-154/98, Zb. s. II-1703, bod 49, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 1999, *Ismeri Europa/Dvor audítorov*, T-277/97, Zb. s. II-1825, bod 29). Z uvedených dôvodov treba návrh na náhradu škody zamietnuť ako neprípustný v rozsahu, v akom sa týka tejto ujmy.

- 86 Vzhľadom na vyššie uvedené treba návrh na náhradu škody zamietnuť v celom rozsahu.

O návrhu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania

- 87 Žalobkyne Všeobecný súd požiadali, aby Radu a Komisiu vyzval na predloženie celej škály dokumentov týkajúcich sa niektorých výhrad, ktoré vzniesli, a aby nariadil vymenovanie nezávislého znalca z odboru ekonómie a poveril ho vypracovaním správy o viacerých aspektoch sporu.
- 88 Vzhľadom na vyššie uvedené nie je potrebné žiadať predloženie dokumentov uvedených žalobkyňami ani vymenovať nezávislého znalca z odboru ekonómie.

O trovách

- 89 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech v rozsahu, v akom ich žaloba smerovala proti Komisii, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania.
- 90 Podľa znenia článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd v prípade, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, rozdeliť náhradu trov medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z nich znáša vlastné

trovy konania. V prejednávanej veci treba rozhodnúť, že žalobkyne znášajú polovicu svojich trov konania a Rada znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť druhú polovicu trov konania žalobkyni.

- ⁹¹ V súlade s článkom 87 ods. 4 tretím pododsekom rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania. Za okolností prejednávanej veci treba rozhodnúť, že spoločnosť Euroalliates znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

- Článok 1 nariadenia (ES) č. 1420/2007 Rady zo 4. decembra 2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz silikomangánu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Kazachstane a ukončuje sa konanie týkajúce sa dovozu silikomangánu s pôvodom na Ukrajine, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka dovozov silikomangánu vyrábaného spoločnosťou Transnational Company „Kazchrome“ AO.**

- V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**

- 3. Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing AG znášajú polovicu vlastných trov konania a sú povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
- 4. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania spoločnosti Transnational Company „Kazchrome“ a spoločnosti ENRC Marketing.**
- 5. Euroalliages znáša vlastné trovy konania.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. novembra 2011.

Podpisy